

כרמלה וייס

אלף Ylem

אוצר: יונתן הירשפלד

אלף Ylem

כרמלה וייס

קטלוג

P8 גלריה לאמנות עכשווית
P8 Contemporary Art Gallery

פתיחה: ו' 31.3.23 11:00 שיח גלריה: ש' 22.4.23 12:00

נעילה 29.4.23
14:00-10:00 ש+ש 20:00-16:00 T

P8 גלריה לאמנות עכשווית
P8 Contemporary Art Gallery

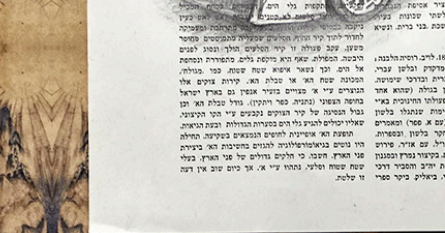
IN: p8gallery / E: gallery.p8@gmail.com
P8 היא עלונה ללא מטרת רווח - ערים הרמת (י"ר)

רחוב הכטיש 1 תל-אביב / 050-5543485 T
W: www.p8gallery.net / FB: P8ArtGallery

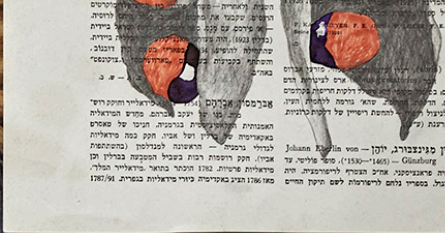
1922...
מחבר: ד"ר יצחק גורן...
הוצאה לאור: הוצאת ספרים ממשלתית...
תל אביב, 1922

1922...
מחבר: ד"ר יצחק גורן...
הוצאה לאור: הוצאת ספרים ממשלתית...
תל אביב, 1922

1922...
מחבר: ד"ר יצחק גורן...
הוצאה לאור: הוצאת ספרים ממשלתית...
תל אביב, 1922

1922...
מחבר: ד"ר יצחק גורן...
הוצאה לאור: הוצאת ספרים ממשלתית...
תל אביב, 1922

1922...
מחבר: ד"ר יצחק גורן...
הוצאה לאור: הוצאת ספרים ממשלתית...
תל אביב, 1922

1922...
מחבר: ד"ר יצחק גורן...
הוצאה לאור: הוצאת ספרים ממשלתית...
תל אביב, 1922

1922...
מחבר: ד"ר יצחק גורן...
הוצאה לאור: הוצאת ספרים ממשלתית...
תל אביב, 1922

1922...
מחבר: ד"ר יצחק גורן...
הוצאה לאור: הוצאת ספרים ממשלתית...
תל אביב, 1922

1922...
מחבר: ד"ר יצחק גורן...
הוצאה לאור: הוצאת ספרים ממשלתית...
תל אביב, 1922

1922...
מחבר: ד"ר יצחק גורן...
הוצאה לאור: הוצאת ספרים ממשלתית...
תל אביב, 1922

מסכת המות 'L'Inconnue de la Seine'

המסכת המות או מסכות מות היא מסכת שכתב רבי יצחק אייזיק וויזניץ, מחבר ספר 'שבת קמ"ג'. המסכת נקראת על שם המות, שכן היא עוסקת במות האדם ובמסכות המות. המסכת נחשבת לאחת מספרות המסכות הגדולות והחשובות ביותר. המסכת נחשבת לאחת מספרות המסכות הגדולות והחשובות ביותר. המסכת נחשבת לאחת מספרות המסכות הגדולות והחשובות ביותר.

בובת ההיילאנדית אוניברסיטת לונדון, 'L'Inconnue de la Seine', צורת אנונית מן המאה ה-19, אשר הושקה במטרידה פרוצדורית מסתורית. הכל

אגלסטון, תוכנס Egleston, תוכנס אגם (1900-1900), מנרילוב והפולחן אגלסטון באוניברסיטת קולומביה בניו יורק. המסכת האמריקאית הראשונה לוקח את המסכת מן המאה ה-19 והיא הפלסטית הראשונה להראות מקצוע זה באוניברסיטת אמריקה.

שנה	מספר	שם	מספר	שם
1900	946	438.0	ימי, חרס מוצא	הכספי
1914	307	83.3	קרחוני, בעל מוצא	עילי (מאגדת)
1134	82	68.8	דראסטורטי	היקסורית (אפריקה)
50	68	67.8	ימי, חרס מוצא	ארץ (מסכת תלבושת)
177	229	59.5	קרחוני, בעל מוצא	הכספי
77	265	57.9	קרחוני, בעל מוצא	הכספי

המסכת האמריקאית הראשונה לוקח את המסכת מן המאה ה-19 והיא הפלסטית הראשונה להראות מקצוע זה באוניברסיטת אמריקה.

אלף Ylem

כרמלה וייס

אוצר: יונתן הירשפלד

תערוכת יחיד בגלריה השיתופית P8, תל אביב

בין התאריכים: 31.3.23 - 29.4.23

טקסט אוצרותי
אלף Ylem

המילה אנציקלופדיה, שמקורה גרסה לטינית לביטוי יווני, ניתנת להבנה ככינוי לניסיון לשרטט עיגול (cycle) סביב מאגר ידע אנושי (paideia-חינוך, כמו בפדגוגיה). המעגל, אינו גבול תוחם אלא סימן למחזוריות, לציר של תנועה שהיקפו יכול לגדול אבל התנועה עליו מובילה לאותה נקודה.

מה שזה אומר על הידע בתוך המעגל הזה, זה שכל הניתן הוא שואף להופיע לפנינו ללא היררכיה. כנקודה במעגל שאינה רחוקה יותר מהמרכז או מתקדמת יותר מאף נקודה אחרת. הידע מסודר באופן שרירותי-מכני, אלפבתי, במידה לא מבוטלת גחמני. מפורסמת האנציקלופדיה של קיסר סין המופיעה אצל בורחס בה מופיעות החיות לפי "שייכותן לקיסר", "פוחלצים", "בנות ים", "כלבים משוטטים".

מאחורי השרירותיות הזו טמונה תובנה עמוקה והיא שכל מערכת המשגה קשורה לשפה, לזמן ולתרבות,

ואפילו לביולוגיה האנושית. היא לא מצביעה באמת על תופעות נבדלות בטבע, או בעולם, שכן בעולם אין "דברים". כל מה שבעולם הוא כמו מים בתוך מים. הבה ניקח לצורך העניין את המושג "מין טבעי". מין בטבע ממושג על ידינו כמקרה בו שני פרטים יכולים להעמיד צאצאים פוריים. לכן סוס וחמור למשל נקראים מינים שונים כי הצאצא שלהם, עקר. אבל הבה נתבונן בהגדרה הזו מצד החלל והזמן.

בחלל: סביב האלפים ישנה ציפור. נניח ירגזי. הירגזי האיטלקי יכול להעמיד צאצאים פוריים עם זה השווייצרי. השווייצרי יכול להעמיד צאצאים פוריים עם האוסטרי המעט בהיר ממנו בצבעיו. והאוסטרי יכול להעמיד צאצאים פוריים עם הגרמני הגדול ממנו מעט. הירגזי הגרמני הגדול יכול להעמיד צאצאים פוריים עם הבלגי החום. אך הנה מתגלה כי הבלגי הזה, החום והגדול כבר אינו יכול להעמיד צאצאים פוריים עם האיטלקי. אז, האם הוא בכלל ירגזי? האם יש דבר כזה ירגזי?

בזמן: נניח שאדם בן תקופתנו נכנס למכונת זמן ונוסע אלף שנים לאחור. האם הוא יכול להתאהב באישה ימיביניימית ולהוליד בנים? כן, למה לא. ואם הוא נוסע עשרת אלפים שנה לערב המהפכה החקלאית? ייתכן. אבל אם הוא נוסע מאה אלף שנה בזמן, ומתאהב בבת מינו, הומוספיאנסית יפה מהתקופה הפליאוליתית, האם הם יכולים להקים משפחה? - אין סיכוי. המרחק הגנטי גדול מדי. אז האם ההומוספיאנס הפליאוליתית הוא בכלל אדם? האם יש כזה דבר אדם.

ייתכן שזו הייתה הדגמה מעט ארוכה, אבל היא קריטית, כי רק בהתבוננות מרוכזת וממוקדת שכזו אנו מסוגלים לפרק את האשליה שנוסכת השפה על העולם, כאילו יש בו דברים: ירגזים, הומוספיאנס. אבל האמת היא שאנחנו צפים במרק של אטומים, שאין שום קריטריון אובייקטיבי אמיתי להבדיל באמצעותו בין קבוצת אטומים זו או אחרת. אין שום דבר הזהה עם עצמו.

בפשטות, ההגדרות שלנו, הן לא יותר מכלי שמקל עלינו את ההתמודדות עם חוסר הפשר של הקיום. נתינת שם או מושג לתופע דומה להצבעה על כמה כוכבים והכרזה עליהם כ"מזל אריה" או "בתולה". הכוכבים האלו לא קרובים אחד לשני, חלקם לא קיימים כבר, הם לא דומים לאריה או לבתולה ויכלנו לבחור אחדים אחרים וליצור קבוצה אחרת ולראות צורה אחרת באותה קלות. המילים שלנו והמושגים שלנו לא מקבילים באמת למציאות בעולם, והם תמיד נגועים בתפישת הזמן והחלל המיידית שלנו.

עוד נקודה המבהירה עניין זה, מעלה הפילוסוף גרהם הרמן, כשהוא מבטל את ההבחנה בין "אירוע" ל"אובייקט". אנחנו אומרים שגפרור שנדלק ובער לשנייה וכבה היה אירוע. ושההר שמולנו הוא אובייקט. אבל, מזכיר לנו הרמן, זהו רק השוניניזם הזמן\חללי שלנו. כלומר ה"אדם הוא מידת כל הדברים" שלנו, שלפיו עכבר הוא קטן ופיל הוא גדול. אלא שעכבר הוא ענק ביחס לפרעוש ופיל הוא זעיר ביחס לגלקסיה.

את דעתו, ומבעיו הרגשיים ביחס לעולם. החל מגרהארד ריכטר, דרך פישלי ווייס, ועד ה"אינדקס" של אורי לפשיץ.

אמנים רבים עסוקים באנציקלופדיה כצורה ולא כתוכן. כזו היא למשל סופי קאל. אחרים מבקשים למצוא את הצורה האנציקלופדיסטית בתוך הפער בין אמת לבדיה. כך תמיר צדוק או רועי רוזן.

וזה מוביל לתוך הדיון הזה, ועל רקע השדה הזה אני מבקש להציג את הפרויקט של כרמלה וייס.

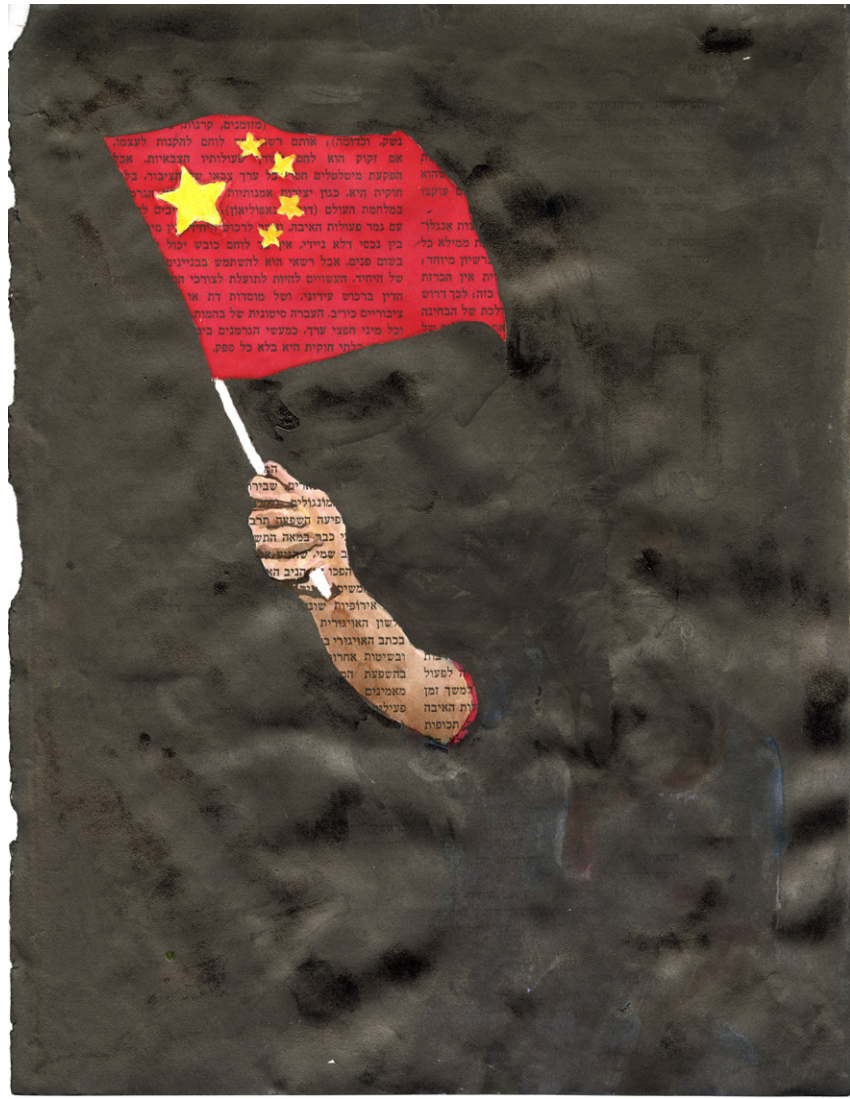
את הדיון בפרויקט Ylem\אלף אבקש לבחון באמצעות שלושה מושגים.

1. מנושלות משפה.
2. אסתטיזציה מסרסרת.
3. הדף הלאונרדואי.

וגפרור בווער מנקודת מבט קטנה ואיטית יותר הוא אובייקט כמו השמש (שאף היא אירוע של בערה שהתחיל ויגמר בהרף עין מנקודת מבט גדולה יותר) וההר אינו אובייקט אלא אירוע, של יבשות השועטות זו אל זו ומתנגשות ומהתנגשותן עולה ומתמרת האדמה אל על.

הנה כי כן יוצא שהאנציקלופדיה, יותר משהיא מלמדת אותנו על העולם היא מלמדת אותנו על עצמנו. על מכוונות הממשגה שלנו. על כושר התפישה שלנו. על צורת המכמורת שאנחנו משליכים אל אוקיינוס ההוויה כדי לדוג ממנו את העולם.

האמנות העכשווית מכירה לא מעט אמנים שניתן לכנותם "אנציקלופדיים". אמנים שיצירתם מקיפה עיגול סביב הידע. שהיא נטולת היררכיה. שמציגים בפנינו את מנגנוני הקטלוג המיון המדידה וההסדרה שלנו יותר מאשר את העמדה של האמן כסובייקט,

1. ישנו מובן, שבו אמנות נשית לאורך ההיסטוריה תמיד ראתה את נקודת המוצא שלה ב"מנושלות משפה". החל מהצרפתית הפונטית ב"הצהרת זכויות האישה והאזרחית" של אולמפ דה גוז' דרך הקולאז'ים של האנה הוך ועד הפוסטרים של ברברה קרוגר, עומד הרעיון ששפת הייצוג של העולם נוכסה על ידי הגברים. אז דה גוז' לא כותבת בשפתם. אנה הוך שאין לה שפה משלה בציור המערבי גוזרת ומדביקה מחדש את השפה של האדון, ובברברה קרוגר נכנסת לשפה חדשה יחסית, זו של התקשורת החזותית בשביל להשתתף בשדה האמנות. גם הציור כשדה גברי וגם האנציקלופדיה כשדה גברי של ייצוג העולם מהווים שפות שמהן וייס לוקחת צעד אחד לאחור.

פה יש מקום להוסיף, סנטימנט שוייס מספרת לי עליו בשיחות בנינו: העמדה אובדת העצות שלה, אל מול אוקיינוס הידע והכאוס הארגוני בו הוא נתון. במידה לא מבוטלת מהווה הפרויקט הזה, בו היא

מנכסת את הידע האנציקלופדי, משתלטת עליו, מעצבת אותו, ועושה אותו לשלה, תרופת הרגעה לחרדה והאימה מול צונמי הידע האנושי.

כשאני מביט בעשרות, אולי מאות דפי האנציקלופדיה עליהם ציירה אני מבחין: אין לה "יד" אין לה "ג'סטה" אין לה "סגנון". היא מסרבת לקוד ההיסטורי הגברי של סובייקטיביות ומבע. היא נעה בחופשיות מרישום אקדמי לקו של מאייר וממנו לזה של גרפיקאי וחזרה אל הציירת. החולשה הופכת לכח: אין לי שפה משלי - יש לי את השפות של כולם! וזה מוביל אותנו לנקודה הבאה:

2. אני מכנה אסתטיזציה מסרסת את הפעולה שבה משהו נשדד מהפונקציה שלו בעולם והופך לקישוט. למשל, ראשו של אייל מעוטר בקרניים מפוארות התלוי על הקיר מעל האח: הקרניים שהייתה להן פונקציה אמיתית בחייו - רוקנו מכוח והן עכשיו קישוט. זו האסטרטגיה שבה עובדת וייס. היא הופכת את הידע האנציקלופדי

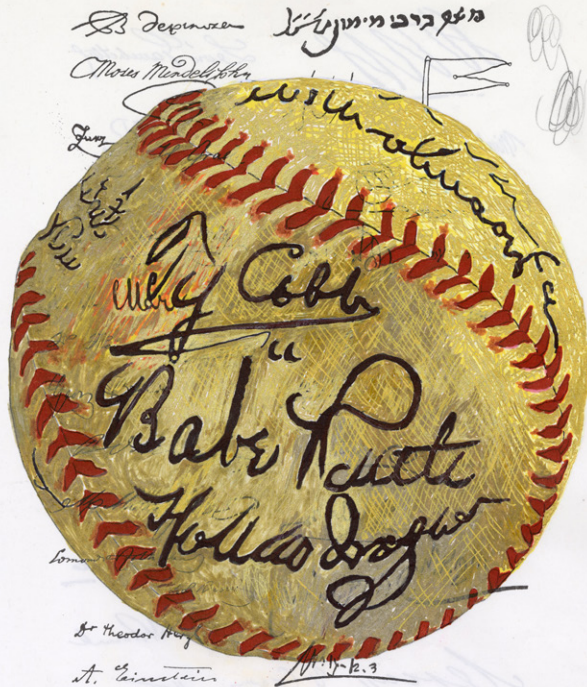
לו בהרבה להימסר כך מאשר תחת הקטגוריות השגורות. הביטו נא בדף הלאונרדואי. זהו דף שטקסט ודימוי עושים בו בערבוביה. פנים וחוץ נוזלים זה אל זה: אנחנו רואים את הגוף מבחוץ ואת אבריו הפנימיים - בו זמנית. עבודתיה של כרמלה וייס משתמשות באסטרטגיה של הדף הלאונרדואי. הטקסט של האנציקלופדיה הוא לא רקע מת. הוא הרקע הפילוסופי והתכני לציורים. הציורים קוראים את הטקסט עבורנו. הטקסט הוא הפנים שלהם.

התערוכה הנוכחית מכניסה את הצופה לתוך האנציקלופדיה. הטקסט הופך לחלל. כמו האדם בניסוי המחשבה המפורסם, שהוקטן לגודל של מולקולה ומסתובב במוח, מחפש את מקום משכנו של המחשבות.

דפי האנציקלופדיה מקיפים אותו. על הקירות טפט. במבט ראשון הדימוי נראה מופשט, במבט שני הוא נראה מוכר, זהו העיצוב המקורי של מטוסובסקי

לאסתטי ומסרסת אותו מאונו. אני מבקש להבין זאת בהקשר למהלך הקודם של מנושלות משפה. אלא שמה שקורה כאן הוא עמוק יותר מאנטגוניזם אישי, זוהי עמדה פילוסופית. וייס, שחשה מודרת מהאנציקלופדיה וחודרת אליה כסוס טרויאני ומבצעת בה סירוס אסתטי, אינה מחסלת אותה אלא בוראת אותה מחדש. ככתב חידה פיוטי, אוטוביוגרפי, מלא חידות ורמזים. כתב חידה שאינו נקרא כטקסט אלא נחוה כחוויה אסתטית, אינו מרוקן מתוכן אלא מוטען בתוכן מסוג אחר. תוכן נפשי. תוכן אמנותי. וזה מוביל אותנו לנקודה הבאה:

3. מי שהביט אי פעם בציורי ילדים בוודאי מכיר את הקסם הזה של היעדר הגבול בין פנים לחוץ: הילד מצייר את הבית מבחוץ, עם הגג האדום המשולש והחלון המרובע וכו' ואז, הוא מצייר את המנורה או השולחן שאמורים להיות בפנים. זוהי האנציקלופדיה הילדית לפני הפנמת הקטגוריות הבוגרות. אבל ישנו ידע אודות העולם, שטוב

מטעם אגודת (מס"ת) המכונים יוסף קארו, יוסף מילר, ר' ישראל ב"ר אליעזר הבעש"ט,
 ר' לוי יצחק מברודינא, שרל, אברהם שאפו, יהודה ליב גורדון ולינו. פ. סטולנסקי, אשר גינצברג
 ואחר הקמו. ה. ג. ביאליק, חיים ויצמן, ר' בן טרונין (ששם לו) ב. שטיינמן, משה מרילוביץ,
 י. זאנץ, ד. קרוק, פ. מנדלבוטשניץ, שאול מאריב, ז' וויגין, פ. לפאנד, ג. בראשית
 ב. דיזשניץ, ניקונספילד, משה מנשיסטר, בארון אהרונר, דו רוספילד, ל. סונטה
 תאודור רעל, א. איינשטיין

לאנציקלופדיה העברית, שעבר נישול משפה ומשמש עכשיו מילה בשפה של וייס, שעבר סירוס אסתטי והוא כעת, מנוטרל מהפונקציה שלו ובדפוס חוזר, מורד לדרגת קישוט. מעליו קרניז, המסמן מעין תקרה, מעין מהוגנות, מעין קו תוחם כאילו לומר, נכון, הכול מציף ומאיים, אבל גם, הכול משחק.

לסיכום, רציתי להראות כיצד האנציקלופדיה היא צילום רנטגן של תרבות נתונה. שאמנים רבים עובדים מתוך התובנה הזו כדי לבקר ולהעיר על התרבות בהם הם חיים. שנשים שחשו את עצמן מודרות משפות הייצוג של העולם פנו לאסטרטגיות שונות כדי לבחון את האנציקלופדיה. שוייס פועלת בשדה הזה, ומתוך המנושלות הזו מבצעת סירוס אסתטי לאנציקלופדיה ומעמידה לפנינו בצורת הדף הלאונרדואי ידע חדש, טקסט חזותי והגותי, לירי ואוטוביוגרפי, שבו האמנות שלה קוראת את העולם עבורנו.

יונתן הירשפלד אפריל 2023

אלף Ylem
צילומי הצבה

כרמלה וייס

אלף Ylem

אוצר: יונתן הירשפלד

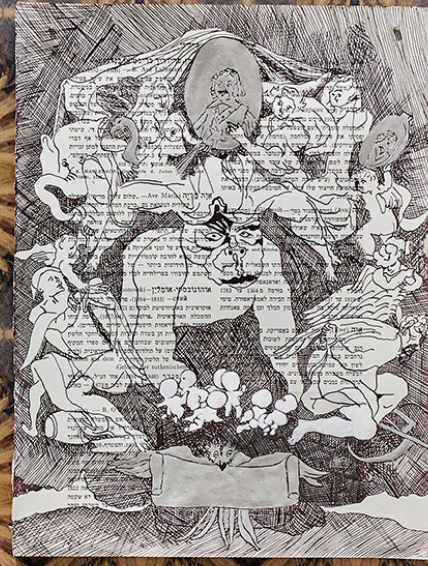
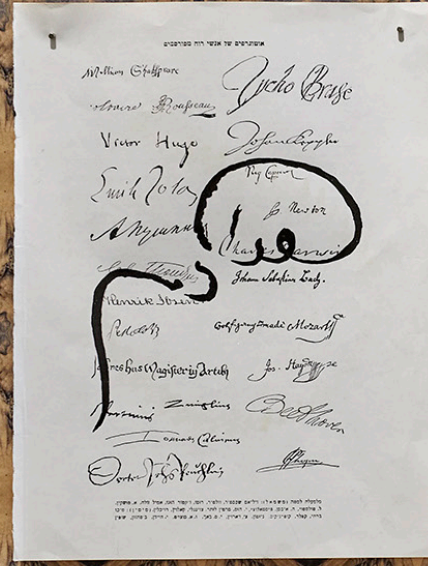
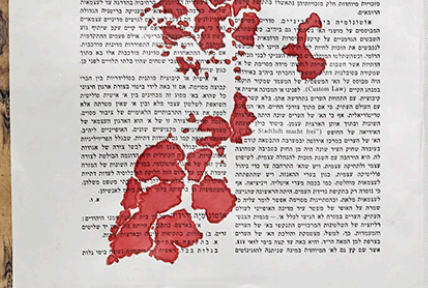
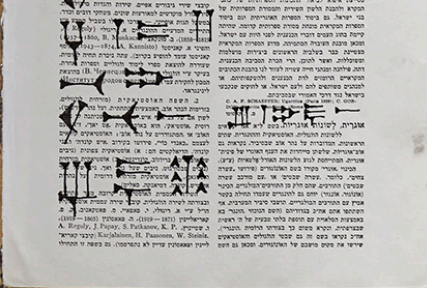
אוסף חתימות ימי הביניים

7

Martin Luther *Joho Braxe*
 Louis Braille *Johann Wolfgang*
 Victor Hugo *My Copernic*
 Erik Satie *L. Newton*
 Myrta *Charles Darwin*
Johann Sebastian Bach
 Henrik Strindberg
 Richard *Gottfried Wilhelm Leibniz*
 Johannes Wagnier in Artich *Jos. Haydn*
 Franz *Beethoven*
 Johann *Adrian*
 Peter *Joseph*

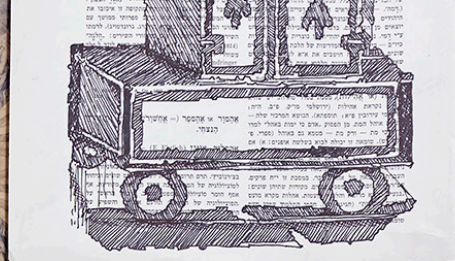
אוסף חתימות ימי הביניים

476 אוקטובר 675

האנטי-לינולי אלו קשרים ארוכים ומתחילים במסלול קצר ומתחילים בראש המסלול. המסלול הוא ממוצע של מסלולים קצרים ורעיונות. המסלול הוא ממוצע של מסלולים קצרים ורעיונות. המסלול הוא ממוצע של מסלולים קצרים ורעיונות.

האיור מראה תצורה מפורטת של תא או רקמה, עם קווי מוליך המצביעים על מרכיבים שונים. המרכיבים כוללים גרעינים, מיטוכונדריום, רשתית אנדופלזמית, ורכיבים אחרים. יש גם טבלאות קטנות עם נתונים או מידות.

550 אוקטובר 549

הקטן או המסלול המסלול הוא קשרים ארוכים ומתחילים במסלול קצר ומתחילים בראש המסלול. המסלול הוא ממוצע של מסלולים קצרים ורעיונות. המסלול הוא ממוצע של מסלולים קצרים ורעיונות.

האיור כולל מבנה כימי של בנזן וסדרה של מבנים מורכבים יותר. מתחתיהם יש איור ביולוגי מפורט של תא או רקמה, עם קווי מוליך המצביעים על מרכיבים שונים. יש גם טבלאות קטנות עם נתונים או מידות.

אלף Ylem

כרמלה וייס

אוצר: יונתן הירשפלד

צילומי הצבה: סיגל קולטון

עיצוב קטלוג: תמר לב-און

כרמלה ויים

אלף Ylem

אוצר: יונתן הירשפלד

משפחות החרקים
היה בענן אמריקה כאתר
גדול איתו נבנים עם הקדמוני
של חיות מקבוצה זו נמצאו בריסון (Zalambdole Deltath alium)
מתייחסות למינים הקדומים קבוצת
stes הקרובים למשפחות קבוצת
Zalambdole הוא.
טיפוס רבים של משפחה
האזין; החפירת החרקים
הקדומים יוצר במשפחות קדומים
המשפחות הקדומות. מצויים סוגי קרבה
מכרי

838
משפחת
קובה ואיטי, בעלי פרווה רכה וזנב מוסס קשקשים.
מחפשים הם נבירה באשפה. בדומה לחזירים
כאצטק

מיניו ה
מצינו ה
חורגת ה
הפחה ה
לה איתו ה
idae ה

837
משפחת
הדומים בצורתם למכאונים
ועד האצטקים לייצגים
במחלוקת: ייתוסה
מכנה השני יורד ההונה
בפרט הק זנב בנו
מקומם, ובלו האצטק
הגדול המכסה את
הזנב כי חרקים אחרים
החלוקה המתבוננת את

הם קבוצת החרקים של קבוצת איה.
הם איתו נחשבים כ-300 סוגים. בדבר מנינם
למשפחה יש חילוקי דעות בקרב האולוגים; כיום מקובלת
הקבוצה ל-8-9 משפחות, מהן מסועפות ומרובות הסוגים מהן
מעוטות הסוגים. שלא כרוב סדרות בעלי הזנב הרכה
אחת מהן מראה התגלות ביה לנבנה חסר הזנב
מצינו משפחה סדרה זו התפתחה מיוצגים
ומבחינה זו נבנה ייתו אל איתו של
חיות המים
Centetes, תת הטיסה
מגבלת האצטק בלבד. יש גם
(Centetes), הענק ביה
מבחינה זו חסר הזנב ובסוג
הנעדרת הזנב, הכוללת
בשרי דומים לקטנות יתו דוגמה טובה
להפתחות הזנב של קרבה משפחתית יתו
הצורות ה
Oryzomys נמצאים רק במאואי-
נאסקר, ביה שקרומי שחיה בהם בין
אצטקותיהם ונבנה כגון Microgale, והסתלות
לנבנה התיים במעלה בת משפחת ה-Pota-
gogaliae, אמריקה הדרומית; ה-Potamogale, בנוסף
לנבנה התיים, בראשו נפתח מלמעלה ומלמטה
המשמש איתו שחייה דומה
הזנב יתו מן הדגים, Oryzomys, הגמיש נוק רב
בית האצטקים ליו משרשי.